

TAFSIR AV Kapitel 106, Quraysh ~ Quraysh-stammen

Trygghet och Försörjning från Gud

Kapitel 106, Quraysh ~ Quraysh-stammen

Beskrivning:

Ett mycket kort kapitel nära slutet av Koranen som uppmanar Quraysh att tro på Gud, Han som är Försörjaren av deras uppehälle.

Inledning

Titeln på detta fyraverskapitel är *Quraysh*, vilket syftar på Quraysh-stammen som nämns i den första versen. Quraysh var den styrande stammen i Mekka vid tiden för Profeten Muhammeds födelse, må Guds nåd och välsignelser vara över honom. De var en handelsstam och förvaltare av Kaaba. Quraysh bestod av tio huvudklaner, däribland Hashim, den klan som Profeten tillhörde. Kapitel *Quraysh* uppenbarades i Mekka och har en särskilt nära koppling till det föregående kapitlet *Elefanten (Al-Fil)*. I kapitel 105, *Elefanten*, besegrar Gud hotet mot Mekka från den jemenitiska kungen Abrahah, och i kapitel 106, *Quraysh*, är de handelsresor som Quraysh-stammen företar säkrade. Faktum är att några

av de tidiga muslimerna betraktade dessa två kapitel som ett enda kapitel. När Koranen senare sammanställdes för framtida generationer fastställde dock tidens lärda kapitel 105 och 106 som två separata kapitel. Oavsett om de är ett eller två kapitel råder det liten tvekan om att det senare är en fortsättning på det förra.

Verserna 1-2: Trygghet och säkerhet

Gud inleder detta kapitel med orden, för Qurayshs bekvämlighet, och för att säkra deras vinter- och sommarresor. Detta antyder att Gud förstörde Abrahams armé till deras fördel. Mekkanerna var starkt beroende av handeln med Jemen, och om Abraham hade lyckats skulle han antingen ha tagit över deras affärer eller hindrat dem från att komma in i Jemen. Därför blev både vinter- och sommarhandelsresorna säkrade. Quraysh skickade karavaner till Jemen på vintern och till Syrien på sommaren. De kunde resa över hela Arabiska halvön och bortom i relativ fred och säkerhet. De etablerade sig längs de två rutternas sträckning och möttes med generositet och beundran.

Qurayshs säkerhet innebar också säkerhet för Kaba, islams centrum. Quraysh var förvaltare av Kaba. När deras ställning i landet höjdes, tack vare Guds välvilja och deras handelsskicklighet, blev Kaba skyddad från de vanliga plundringar som ägde rum över halvön. Quraysh fann sig i en exklusiv position med en garanterad försörjning. Denna trygghet var en direkt följd av deras förvaltarskap av Kaba; dess helighet är ordinerad och bevarad av Gud. Således kan man säga att för islams skull förstörde Gud Elefantens armé och säkrade därigenom Qurayshs framtid.

Verserna 3-4: Tillbedjan och tacksamhet

Så låt dem tillbe Herren av detta hus, Kaba. Han är den som ger dem mat för att avvärja hunger och trygghet för att avvärja fruktan. Gud påminner Quraysh om de välsignelser Han skänkt dem. Gud gav dem mat. Deras land är kargt och ofruktbart; de skulle ha svultit om Gud inte hade givit dem ett sätt att försörja sig. Qurayshs liv kunde ha varit ett liv av rädsla och oro, men Gud gav dem trygghet och stillade deras fruktan. Dessa två verser fungerar som en påminnelse till Quraysh om att deras förvaltarskap av Kaba har stor betydelse för deras liv. Det var också en förmaning som uppmanade dem att tillbe Gud på det sätt Han förväntar sig och förtjänar.

När Profeten Abraham hade fullbordat återuppbyggnaden av Kaba, bad han att Gud skulle göra denna plats till en stad av fred och försörja dess invånare med jordens frukter. Gud besvarade Abrahams bön, men trots detta var många av Quraysh varken tacksamma eller erkände Gud, och ännu fler var polyteister. Det är som om Gud säger: om ni inte kan vara tacksamma för alla de välsignelser Gud har skänkt er, visa åtminstone tacksamhet för denna ena stora gåva – nämligen försörjning och trygghet.

Quraysh borde ha tillbett sin Herre, Herren av Kaba, Han som gav dem försörjning och trygghet. Deras land var bara en öken, men det gav dem en försörjning, och Gud skyddade dem från alla deras fiender, även deras mest fruktansvärde motståndare Abrahah. Istället för att vara tacksamma fortsatte Quraysh att tala och agera mot Profeten Muhammed och det budskap han predikade.

Detta kapitel är en tydlig förmaning till Quraysh och en varning om att Gud, om Han så ville, kunde förgöra dem lika grundligt som Han hade förgjort och förödmjukat Elefantens armé.

[KAPITEL 106](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 107, al-Ma‘un ~ Den lilla godheten](#)

[Kapitel 105, al-Fil ~ Elefanten](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn ‘Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid‘ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)